

Tárgy: Ügyvédi tevékenységén kívül elkövetett magatartás az ügyvédi kar tekintélyét csorbítja. A büntetőeljárásban megállapított szándékosság megalapozza a vétkesség megállapítását is. (Üt. 38.§ b) pont)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/092/2023

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa dr. (...) ügyvéd fegyelmi ügyében a Szegedi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2023. november 10. napján F/-8/2016 sz. ügyben meghozott 22. sorszámú határozata ellen eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. április 17. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

h a t á r o z a t o t

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Szegedi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2023. november 10. napján F/-8/2016 sz. ügyben 22. sorszámú határozatát részben megváltoztatja, a pénzbüntetés mértét 250.000,- Ft-ban állapítja meg, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Szegedi Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Szegedi Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteletét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes Fővárosi Törvényszéknek címezve előterjeszteni.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján az elektronikus úton

történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

I n d o k o l á s :

I. Az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményei és fegyelmi előélete

Eljárás alá vont ügyvéd 2003. év óta bejegyzett ügyvéd. Vele szemben több fegyelmi eljárás volt folyamatban: elnöki figyelmeztetés, 300.000.- Ft pénzbírság, írásbeli megrovás fegyelmi büntetés. Egy nagykorú, egyetemista gyermeke van, betegségben nem szenved.

II. A fegyelmi eljárás szabályainak vizsgálata

II.1.

Eljárás alá vont ügyvéd 2015. november 28. napján bejelentette a Kamara részére, hogy a Rendőrkapitányságon gyanúsítottként hallgatták ki bűnsegédként elkövetett kisebb kárt okozó csalás vétségének gyanúja miatt.

A Rendőrkapitányság 2016. január 11. napján kelt – a Kamarához 2016. február 25. napján érkezett – átiratában tájékoztatta a Kamarát, hogy eljárás alá vont ügyvédet gyanúsítottként hallgatta ki.

A Kamara Elnöke 2016. március 04. napján kelt, Bp.102/2016/3. számú határozatával előzetes vizsgálatot rendelt el. A kamara elnöke 2016. június 16. napján kelt határozatával az előzetes vizsgálatot meghosszabbította. A fegyelmi megbízott 2016. szeptember 03. napján kelt összefoglaló jelentésében az eljárás elrendelését, egyben felfüggesztését indítványozta. A kamara elnöke 2016. október 10. napján a fegyelmi eljárás lefolytatását rendelte el.

A Fegyelmi Bizottság Elnöke 2016. december 6. napján kijelölte az eljáró fegyelmi tanácsot.

A fegyelmi tanács 2017. február 27. napján az eljárást a büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, és kötelezte eljárás alá vont ügyvédet, hogy a büntetőeljárás jogerős befejezését az eljárás befejezésétől számított 5 napon belül jelentse be a Kamara részére.

2017. június 6. napján érkezett a Kamarához a Rendőr-főkapitányság értesítése, mely szerint eljárás alá vont ügyvéd ellen indult büntetőügyben az iratokat vádemelési javaslattal megküldték a Járási Ügyészség részére.

II.2.

A Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke 2023. február 05. napján a kamarai tisztújító közgyűlésen történt változás miatt új fegyelmi tanácsra szignálta az ügyet.

Eljárás alá vont ügyvéd 2023. augusztus 23. napján elektronikusan megküldte a fegyelmi tanácsnak a Törvényszék 2023. május 12. napján kelt jogerős ítéletét, mely megállapította eljárás alá vont ügyvéd bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás vétésében [Btk. 373. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés a) pont], és ezért őt 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, egynapi tétel összegét 3.000.- Ft-ban állapította meg. Az ítélet mellőzte az elsőfokú határozatban foglalt foglalkozástól eltiltás büntetését.

II.3.

A fegyelmi tanács 2023. november 10. napján tartott tárgyalást, melyen eljárás alá vont ügyvéd szabályszerű idézésre megjelent. Az elsőfokú fegyelmi tanács 1 rb. szándékos fegyelmi vétség miatt állapította meg eljárás alá vont ügyvéd felelősségét, melyért 400.000.- Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta.

A határozat eljárás alá vont ügyvéd felelősségét nem ügyvédi tevékenységgel összefüggő fegyelmi vétség elkövetéséért állapította meg.

A határozat indokolása kitér arra, hogy az eljárásban az Üttv. és a FESZ eljárási szabályait kell alkalmazni, a fegyelmi felelősség megállapítása tekintetében viszont az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Üt.) rendelkezései az irányadók, mivel az Üttv. alapján nem állapítható meg, hogy a magatartás már nem fegyelmi vétség, vagy enyhébben bírálendő el. A határozat számba vette az enyhítő és súlyosító körülményeket, ezeket kellő súllyal mérlegelte, és a középarányostól enyhébb büntetést tartott megfelelőnek. A határozat számot adott arról is, hogy eljárás alá vont ügyvéd sértett meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát miért mellőzte.

II.4.

Az elsőfokú határozattal szemben eljárás alá vont ügyvéd – törvényes határidőben – 2023. december 14. napján nyújtott be fellebbezést. Hivatkozott az elsőfokú tanács kizártságára a Kamara elnökének elfogultságából eredő összeférhetetlenség miatt. Kifogásolta az eljárás hibáit (a fegyelmi biztos indítványát a tárgyalás előtt nem kapta meg, idézése nem volt szabályszerű, a tárgyalási jegyzőkönyv nem került számára kézbesítésre). Álláspontja szerint az Üt. és az Üttv. szabályait nem lehet vegyesen alkalmazni. Sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárásban bizonyítási indítványa mellőzésre került. A fellebbezés szerint az elsőfokú tanács nem mérlegelte, hogy a nem ügyvédi tevékenységéhez kapcsolódó magatartása milyen módon valósított meg fegyelmi vétséget, illetve az enyhítő körülményeket sem értékelte kellő mértékben. Hivatkozott a kétszeres értékelés tilalmára, melyet álláspontja szerint megsértett az a tény, hogy a büntetőeljárásban és a fegyelmi eljárásban is pénzbüntetéssel sújtották. A fellebbezés több ponton az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezéseit hívja fel érvei alátámasztására.

Az országos fegyelmi főbiztos felhívására a Szegedi Ügyvédi Kamara Regionális Fegyelmi Bizottság II. sz. Fegyelmi Tanácsának elnöke 2024. január 8. napján

nyilatkozott, hogy nem érzi magát elfogultnak az ügyben. A Szegedi Regionális Fegyelmi Bizottság elnöke 2024. január 9. napján eljárás alá vont ügyvéd által bejelentett elfogultsági kifogásokat elutasította.

Az országos fegyelmi főbiztos 2024. január 10. napján nyújtotta be észrevételeit, melyben részletesen kifejtette eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében foglaltak alaptalanságára vonatkozó érveit. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd az elsőfokú eljárásban nem terjesztett elő elfogultsági kifogást, kérdésre kifejezetten nyilatkozott, hogy az eljáró tanáccsal szemben kifogása nincs. Az elsőfokú határozatot túlnyomórészt megalapozottnak tartja, ugyanakkor felhívja rá a figyelmet, hogy az elkövetéskori Üt-t kell alkalmazni a fegyelmi büntetés kiszabásakor. Tekintettel arra, hogy elkövetéskori időben a pénzbüntetés maximuma 600.000.- Ft volt, és a fegyelmi tanács a középérték alatti pénzbüntetést tartott indokoltnak, így javasolja a pénzbüntetés mérséklését, egyebekben a határozat helybenhagyását.

Eljárás alá vont ügyvéd 2024. január 11. napján fellebbezés kiegészítést nyújtott be, melyben a fegyelmi főbiztos észrevételeire tekintettel korábbi érveit megismételte.

Eljárás alá vont ügyvéd 2024. február 27. napján észrevételt terjesztett elő, melyben hivatkozott arra, hogy az ellene FF/003/2024. számú fegyelmi ügyben a fegyelmi főbiztos az Üttv. rendelkezését alkalmazza, mely ellentmond ezen ügyben előterjesztett indítványával. Ismételten hivatkozik az Ákr.-re, illetőleg az elsőfokú határozat hibáira. Az Ákr.-re hivatkozva elfogultsági és kizárásra vonatkozó kifogásait megismétli. Hivatkozik arra, hogy az Üttv. alapján feltétel, miszerint magatartása az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztette, nem áll fenn. Álláspontja szerint az Üttv. ezen kifejezése miatt kedvezőbb számára, mint az Üt, mely szerint fegyelmi vétség valósul meg, ha valakinek a magatartása az ügyvédi kar tekintélyét csorbítja. Végül a korábban felvetett eljárási hibákat is megismétli. Elsődlegesen a határozat megváltoztatását és az eljárás megszüntetését kéri, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását.

A másodfokú fegyelmi tanács 2024. április 17. napján tartott tárgyalást, melyen eljárás alá vont ügyvéd megjelent. Fenntartotta írásbeli észrevételeit, illetve azon álláspontját, hogy a Szegedi Ügyvédi Kamara hivatalból volt kizárva a fegyelmi eljárásból, így erre hivatkozni sem kellett.

III. A tényállás

A Másodfokú Fegyelmi Tanács – elsősorban a büntetőeljárásban született ítélet alapján – az alábbi tényállást állapította meg:

(...) I. r. vádlott és társai „gyémántos módszer” alkalmazásával okoztak kárt (...) sértettnek. A sértett a csalási cselekménnyel érintett összeg utolsó részletét nem akarta kifizetni I. r. vádlott részére. Eljárás alá vont ügyvéd I. r. vádlott kérésére – aki a sértettet már korábban ismerte – 2014. novemberében felhívta telefonon sértettet, és biztosította, hogy a pénz átadásával kapcsolatban minden rendben lesz, bízson az I. r. vádlottban, ő ért a kövekhez, és fizesse ki a 300.000.- Ft-ot, a pénzt vissza fogja kapni. Ezen telefonhívás hatására a sértett átadta a pénzt I. r. vádlottnak.

Eljárás alá vont ügyvéd büntetőeljárásban felelősségét nem ismerte el.

IV. A Másodfokú Fegyelmi Tanács jogi álláspontjának leírása

IV.1.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot a fegyelmi eljárásról szóló, 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (FE) 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül és azt állapította meg, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács a tényállást részletesen felderítette és határozatba foglalta.

IV.2.

A Másodfokú Tanács rögzíti, hogy az Ákr. az Üttv.-ben foglalt eltérésekkel alkalmazandó az Üttv. 170. § (1) bekezdésében meghatározott, kamarai hatósági eljárásokban. A fegyelmi eljárás azonban nem minősül hatósági eljárásnak, így kizárólag a Magyar Ügyvédi Kamara szabályzatában, illetve az Üttv.-ben kifejezetten felhívott esetekben alkalmazható. Erre tekintettel az Ákr. eljárás alá vont ügyvéd által felhívott rendelkezései nem alkalmazhatóak, így fellebbezésének azon részei, melyek alátámasztására az Ákr. szolgál, alaptalanok.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy a fegyelmi eljárás során eljárásjogi kérdésben az elbíráláskori törvényt, azaz az Üttv. rendelkezéseit kell alkalmazni. Anyagi jogi kérdésben – az időbeli hatályra vonatkozó szabályokra tekintettel – az elkövetéskori törvény alkalmazandó, kivéve amennyiben az elbíráláskori törvény az eljárás alá vont ügyvédre nézve kedvezőbb. A Másodfokú Fegyelmi Tanács az Üt. 37. § és az Üttv. 107. § összevetése alapján megállapítja, hogy az Üttv. szélesebb körben határozza meg a fegyelmi vétség körét két szempontból: 1.) egyfelől kifejezetten nevesíti a gondatlan magatartást is, 2.) másfelől a veszélyeztetés akkor is megvalósulhat, ha valójában nem került csorbításra az ügyvédi kar vagy hivatás tekintélye. Megállapítható továbbá, hogy az elkövetéskori törvény a pénzbírság maximumát 600.000.- Ft-ban állapítja meg, meg az elbíráláskori törvény esetén a pénzbírság maximuma 1.000.000.- Ft.

Erre tekintettel tehát az eljárás alá vont ügyvédnek kedvezőbb az elkövetéskori – főszabály szerint alkalmazandó – jogszabály, így az Üt. alkalmazandó. A Másodfokú Fegyelmi Tanács megjegyzi, hogy a fegyelmi felelősség az Üttv. által alkalmazott definíció alapján is megállapítható.

IV.3.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a kizárási indítvány és elfogultsági kifogás körében rámutat, hogy az Üttv. nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy egy testület elnökének elfogultsága esetén a teljes szervezet ki lenne zárva az eljárásból. Eljárás alá vont ügyvéd Ákr.-re vonatkozó hivatkozása a IV.2. pontban foglaltak szerint alaptalan. Megjegyzi ugyanakkor, hogy eljárás alá vont ügyvéd az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott elfogultságra, a tárgyaláson kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az eljáró tanáccsal szemben kifogása nincs.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács nem állapított meg olyan eljárási hibát, mely eljárás alá vont ügyvéd jogait sértette volna, illetve mely az eljárás eredményére hatással lenne. Eljárás alá vont ügyvéd – az idézésen történt nyilvánvaló elírás ellenére – a tárgyaláson megjelent, ott a fegyelmi biztos indítványát megismerhette. Az iratok tartalma alapján megállapítható, hogy tárgyalási jegyzőkönyv megküldése iránt eljárás alá vont ügyvéd kérelmet nem terjesztett elő.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az elsőfokú határozat részletesen indokolta az eljárás alá vont ügyvéd bizonyítási indítványának mellőzését a FESZ 27.2.B. pontja alapján, így ebben a tekintetben sem történt eljárási szabálysértés.

IV.4.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy eljárás alá vont ügyvéd büntetőjogi felelőssége megállapításra került a büntetőbíróság által, már alkalmas arra, hogy az ügyvédi hivatás tekintélyét csorbítsa. Ebben a tekintetben a büntetőbíróság is megállapította, hogy nem ügyvédi hivatása felhasználásával követte el a cselekményt – erre tekintettel került mellőzésre a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés alkalmazása a büntetőeljárásban.

Megállapítható azonban, hogy az ügyvédekkel szemben magasabb erkölcsi mérce az elvárható. Önmagában az a tény, hogy eljárás alá vont ügyvéd büntetőjogi felelőssége megállapításra kerül, úgy az mindenképpen az ügyvédségbe vetett bizalmat rombolja. A Másodfokú Fegyelmi Tanács osztja az országos fegyelmi főbiztos álláspontját, miszerint az ügyvéd a hivatásánál fogva köteles a jogszabályokat megtartani, ügyvédi tevékenységének feltétele, az ezt kimondó ügyvédi eskü letétele is. Az ügyvéd, aki a hatályos jogszabályokkal szándékos magatartásával szembe megy és ezért őt bűncselekmény elkövetésében jogerősen elmarasztalja a bíróság, az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartást követ el.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint aggálytalanul megállapítható, hogy eljárás alá von ügyvéd magatartása megvalósította az Üt. 38.§ b) pontja szerinti fegyelmi vétséget, mivel – bár ügyvédi tevékenységén kívül elkövetett – magatartásával az ügyvédi kar tekintélyét csorbította. A büntetőeljárásban megállapított szándékosság megalapozza a vétkesség megállapítását is.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács nem osztja eljárás alá vont ügyvéd azon kifogását, miszerint a fegyelmi eljárás – a büntetőeljárásra tekintettel – sérti a kétszeres értékelés tilalmát. Ki kell emelni, hogy a fegyelmi eljárás során más szempontokat kell mérlegelni, mint a büntetőeljárásban történő bűnösség megállapítása során. A fegyelmi eljárás az ügyvédekkel szemben támasztott erkölcsi mérce, illetve az ügyvédi kar tekintélyének óvása szempontjából értékeli az eljárás alá vont ügyvéd vétkes magatartását, melyek a büntetőeljárásban nem kerültek vizsgálatra.

IV.5.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat részletesen tartalmazza a feltárt súlyosító és enyhítő körülményeket. Súlyosító körülményként került értékelésre a szándékos elkövetés és az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előélete. Enyhítő körülményként került értékelésre a nagyfokú időmúlás, a

büntetőeljárásban megállapított kisebb súlyú vétség, illetve a büntetőeljárásban kiszabott pénzbüntetés.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács – tekintettel arra, hogy az elkövetéskori Üt. szabályait kell alkalmazni – megállapítja, hogy a pénzbírság jogszabályban meghatározott legmagasabb összege 600.000.- Ft. A feltárt súlyosító és enyhítő körülményekre tekintettel – az elsőfokú eljárásban mérlegeléssel a középérték alatti összegben megállapított – pénzbírság összegének 250.000.- Ft-ra történő mérséklése indokolt.

V. A költségekre- és a keresetindítási lehetőségre vonatkozó rendelkezés indokolása

V 1.

A határozat rendelkező részének helybenhagyást kimondó rendelkezése az Üttv. 138.§. (1) bekezdés c.) pontján alapul.

A megállapított másodfokú átalányköltség mértéke a FE 40.2. c) pontján alapul.

Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú költségek viselésére köteles az Üttv. 142. §. (2) bekezdése alapján.

A határozat rendelkező részének jogerőt megállapító rendelkezése a FE. 35.5. és 38.1. pontján alapul.

A határozat rendelkező részének kereset előterjesztésének lehetőségéről való tájékoztatása az Üttv.139. § rendelkezésein alapul.

V 2.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2024. április 17.

1. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat 2024. április 17. napján jogerős és 2024. június 18. napján végrehajtható.